Lars Barfoeds tale på Folkemødet på Bornholm

Taler
Lars Barfoed
Folketingsmedlem for Det Konservative Folkeparti

Dato
15. juni 2014

Sted
Allinge, Bornholm

Det er et fantastisk folkemøde, der nu nærmer sig afslutningen.

År efter år har Folkemødet stille og roligt udviklet sig til en politisk festival med stor kvalitet. Aldrig har så mange foreninger, organisationer, virksomheder, bevægelser, og hvad ved jeg, deltaget. Alle med en vilje og et engagement i at bidrage med hver sit til det fællesskab, Folkemødet er.

Et fællesskab om demokrati, debat, dialog, nye tanker og ideer, udvikling af indbyrdes netværk og om den ytringsfrihed og gensidige respekt for hinanden, der er vigtige dele i det danske værdifællesskab.

Folkemødet er ikke længere en lejrskole for det politiske parnas på Christiansborg. Det er et højskoleophold med plads til både fordybelse, fri tænkning og politiske prøveballoner. Og så er det blevet et sandt folkemøde med deltagelse af tusindvis af mennesker.

Det er et fremragende sted at markere visioner, diskutere politik og have en åben dialog uden alle de sædvanlige politiske spilfægterier.

Jeg håber, at alle deltagere og besøgende har fået en god oplevelse – og ikke mindst nye tanker med hjem.

Det kræver så også, at der er mod til at tænke nye tanker, og at der er højt til loftet. Så kan vi fordomsfrit og nuanceret diskutere med hinanden.

Ved alle de tidligere Folkemøder har Det Konservative Folkeparti offentliggjort nye politiske udspil. I år er ingen undtagelse.

Der er mere end nogensinde før behov for at tale om konkret politik og reel substans i Danmark igen.

Dansk politik har desværre udviklet sig til et spincirkus. Det handler om taktik, spin og personsager i stedet for at nå frem til nogle løsninger på landets store udfordringer.

Når det hele går op i taktik, spin og personsager, så ender vi politikere med at miste borgernes tillid. Danmark står lige nu i den værste politiske tillidskrise siden jordskredsvalget i 1973. Vi har den største tillidskløft mellem borgerne og politikerne i over fyrre år.

Der er mange årsager til, at tilliden lider knæk. Vi politikere bærer et stort ansvar. Vi må ganske enkelt stoppe den evindelige jagt på sager, der kan få modstanderne til at stå i et dårligt lys. Vi må også højne respekten for vores demokrati og tale ordentligt til hinanden.

Det er ikke kun politikerne, som har en vigtig opgave her. Det er i høj grad også journalisterne, og den måde, som pressen dækker det politiske stof på.

I medierne er det politiske indhold blevet nedprioriteret. I stedet bliver taktikken opprioriteret og mere eller mindre seriøse udlægninger af politikernes motiver til at sige og gøre det, vi gør. Alt skal vendes og drejes. Men desværre også fordrejes. I dag kan man, ifølge de politiske kommentatorer, ikke bare have politiske holdninger. Ifølge dem, er der altid dunkle motiver bag enhver politisk udmelding.

Jeg spørger bare: Er det aldrig faldet de kære kommentatorer og andre spinfolk ind, at man som politiker måske bare mener det, man siger.

Når jeg siger, at jeg synes skatten er for høj og derfor skal være lavere. Når jeg siger, at jeg synes forbryderne slipper for billigt for deres ugerninger og derfor skal straffes hårdere. Og når jeg siger, at jeg synes heldagsskolen er noget makværk, der tager friheden fra børnene og ender med at ødelægge vores folkeskole. Ja, så er det fordi, det er noget, jeg mener.

Det er ikke holdninger, som er opfundet for at lyde smart ved særlige lejligheder,

når timingen er perfekt. Det er holdninger og meninger, som bygger på et konservativt værdisæt.

Jeg håber, at når vi kommer tilbage efter sommerferien, så er det med en ny stil på Christiansborg. Vi må alle påtage os et større ansvar for vores fælles demokrati, sætte taktik og personsager i baggrunden og sætte den politiske substans i fokus. Kun på den måde genvinder vi tilliden i samfundet.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke bange for at mene noget, som nogen er uenige med os i. Vi er heller ikke bange for at være konkrete. Vi udsætter os ganske vist for kritik modsat dem, som kun tør tale om sigtelinjer og pejlemærker.

Til gengæld mener vi, at det er mere ærligt at sige præcist, hvad man har tænkt sig at gennemføre, hvis man får den politiske magt i Danmark og i hvilken retning, vi vil trække samfundsudviklingen. Så det gør vi.

Selvfølgelig er det fint med politiske sigtelinjer og pejlemærker. Men hvis man undervejs ikke ved, om man skal dreje roret til højre eller venstre, kommer man ikke frem til målet. Så sejler båden bare i den retning vinden blæser.

Hvis man så samtidig mener, at Folketingsvalget er nært forestående, så mener jeg, at det kun lægger et endnu større pres på partierne for at fremlægge en konkret politik for, hvad der skal ske med Danmark.

Nu kan vi ikke bare snakke luftige målsætninger. Nu må der konkret politik på bordet, der viser, hvad vælgerne kan forvente af en borgerlig ledet regering.

På dette års Folkemøde har Det Konservative Folkeparti offentliggjort et nyt politisk udspil til reform af de offentlige overførselsindkomster. Det er en række principper til indretningen af fremtidens velfærdssamfund, som udmønter sig i to helt konkrete bud på en reform af dagpengesystemet og en reform af kontanthjælpen.

Vi skal fortsat være et rigt samfund, hvor vi har råd til en moderne og velfungerende offentlig sektor, hvor vi ikke mindst kan tage os ordentligt af de, som ikke kan klare sig selv.

Det danske velfærdssystem er truet, hvis ikke vi har modet til at justere på det i takt med tiden. Og meget har ændret sig.

Der er sket et holdningsskred i Danmark, hvor grundlæggende værdier som ansvar, arbejdsomhed og selvstændighed er skubbet i baggrunden.

Vi lægger det personlige ansvar fra os. I dag vil stadig flere danskere hellere bede det offentlige om hjælp frem for at klare sig selv.

I midten af halvfemserne var et solidt flertal af danskerne på 57 procent overbeviste om, at de hellere ville klare dem selv, end at bede det offentlige om hjælp – også selv om de havde ret til den.

Sådan ser det ikke ud i dag. En ny undersøgelse viser, at kun omkring en fjerdedel af danskerne foretrækker at klare sig selv.

Samtidig er Danmark det land i verden, hvor færrest forældre finder det vigtigt at opdrage deres børn til hårdt arbejde.

Kun cirka 5 procent af danskerne mener, at hårdt arbejde er en værdi, som de lægger vægt på at videregive til deres børn.

Det må vi ændre på. Det skal være en dyd at bestille noget. At være flittig. At sætte tæring efter næring. Og at være selvhjulpen.

Tabet af det personlige ansvar er sket samtidigt med, at den offentlige sektor har vokset sig alt for stor.

Intet land i verden kan fremvise et så stort, bureaukratisk og uigennemskueligt velfærdssystem, som det danske.

Danmark har i dag verdens største offentlige sektor, verdens højeste skattetryk, og vi bruger årligt mere end 300 milliarder kroner på offentlige overførsler.

Vi ser bare stiltiende på, at flere end 800.000 personer i den arbejdsdygtige alder i dag lever af offentlige overførsler.

Det betyder faktisk, at for hver person på offentlig forsørgelse har Danmark

markant færre til at betale skatten, når vi sammenligner os med Tyskland, Sverige, Storbritannien og Holland.

Den slags koster os dyrt. Hvis bare vi herhjemme i lige så høj grad som svenskerne var selvforsørgende, så ville der være 250.000 færre danskere, som levede af offentlige overførsler.

Det handler ikke bare om sparede kroner og ører. Det handler i langt højere grad om selvrespekt og glæden ved selvforsørgelse.

Det danske velfærdssamfunds oprindelige formål var at sikre lige adgang til sundhed, uddannelse samt ældre- og børnepleje. Men i dag har det udviklet sig til et samfund, hvor afhængighed af offentlige ydelser er blevet normen frem for den sidste udvej.

Nu er der sikkert nogle, som tænker: Hov Lars, glemmer du ikke, at vi allerede har vedtaget en lang række reformer, der også vil hjælpe på det, du siger.

Nej, det glemmer jeg selvfølgelig ikke – vi har jo selv stemt for dem. Men med undtagelse af efterlønsreformen har de andre ændringer desværre kun kradset i overfladen og repareret de værste fejl. De grundlæggende problemer er stadig de samme.

Derfor er det kun ærligt at sige, at vi kommer ikke til at bevare det danske velfærdssamfund uden at foretage nogle markante ændringer. Og hvor finder man et bedre sted til at offentliggøre sine visioner end her på Folkemødet.

Jeg mener, at der er brug for et nyt sæt bærende principper for fremtidens velfærdssamfund:

For det første skal det altid kunne betale sig at arbejde. Det må ikke være sådan, at vi har så høje sociale ydelser og så mange tillægsydelser, at mange mennesker slet ikke har nogen økonomisk gevinst ud af at arbejde.

Det er blandt andet derfor, at Det Konservative Folkeparti netop har foreslået en reform af kontanthjælpen, fordi det nuværende system fastholder par på kontanthjælp i ledighed. De har i dag ingen gevinst ved at tage et arbejde.

Vi har også foreslået en reform af dagpengesystemet, der vil øge det økonomiske incitament til at tage et arbejde, jo længere tid man går ledig.

For det andet skal borgere og familier i størst muligt omfang klare sig selv. Vi må stoppe med at omfordele pengene mellem hinanden og i stedet målrette de sociale ydelser til de grupper i samfundet, som har brug for hjælp og ikke kan forsørge sig selv.

For eksempel har vi netop sikret behandlingsgaranti til børn og unge i familier med alkoholmisbrug. Det er et godt eksempel på en målrettet indsats overfor de svageste.

For det tredje skal overførselssystemet forenkles. Det indebærer blandt andet et opgør med junglen af kontanttilskud. Der skal luges ud og skabes gennemsigtighed.

For det fjerde må en sådan omlægning ikke føre til, at den sammensatte marginalskat øges for dem, der i forvejen bidrager mest. Det skal en markant lavere skat på arbejdsindkomster være med til at sikre.

For det femte skal det bedre kunne betale sig at spare op og tage ansvar for egen alderdom. Vi ønsker simpelthen en mere fair og enkel folkepension, hvor modregningen i opsparingen mindskes betragteligt.

Og for det sjette skal overførselssystemet tilbage til sit oprindelige formål. Det skal sikre fundamental velfærd og tryghed – men ikke lighed.

Disse principper vil skabe et moderne og trygt velfærdssystem, der også kan overleve fremtidens udfordringer.

Det Konservative Folkepartis ønske er klart: Vi skal igen have et Danmark, hvor ansvar, selvstændighed, flid og gennemsigtighed bliver de styrende værdier i systemet.

Vi ønsker kort sagt, at det skal resultere i et samfund, hvor:

Flere borgere og familier klarer sig uden offentlig hjælp, hvor vi i fællesskab kan give en bedre hjælp til dem, som ikke kan klare sig selv, og hvor retssikkerheden

øges, fordi borgerne bedre kan gennemskue og forstå mere enkle regler.

Så enkelt og ærligt kan det siges – helt uden spin!

Tak for et fantastisk Folkemøde – vi ses igen til næste år.

Kilde
Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Det Konservative Folkeparti, Folkemødetale, Politisk tale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/lars-barfoeds-tale-til-folkemoedet-2014